

kor, ha ezekre lankaszthatlan szorgalmunk által érdemesekké tesszük magunkat. Végül elterelte a miniszter, ki anyagi jobblétünk ez emeltyűjéhez hathatós segínyt nyújtott.

A közönség mely eszemből hallgatta szónokot s az üdvözlés végén lelkes éljeneket hangzottat. Mik ő Imre ő nma felmentette válaszában a közlekedéstügyi miniszterium törekvéseit összes közlekedéstügyiünk emelésében s nyomtatékkal mondta, hogy e nap reá nézve örömmel, mint a melyen törekvései egy részét siker által látja összeköszoroztatni. Felette sajnáltuk, hogy beszéde végét megértettünk nem engedte a gőz, mely éppen a beszéd közben döngő morajjal tört elő a mozdonyból.

Mintegy 80-an, az ünnepélyre meghívott vendégek, elfoglaltuk helyeinket, a miniszter és országbíró ő nmaik egy, a vonal közepére helyezték, zászlókkal és virágokkal díszített kocsit; a magyar koronával és virágfüzérrel ékesített mozdony fűttengett, s méltóságos lassúsággal megkezdte útját Mozsárlővések, ezerszeres éljenek, lobogó kendők, s a bányászok háromszor ismételt „Glück auf!“ kiáltásai bizonyították a pillanat jelentőségét. Utközben is majdnem minden, a vasutat átszelő utnál lelkesen üdvözöltetett a vonat. Különösen érdekes volt Nádassy nr eselőségét látni, a mint a számtalúkéken munkáját pillanatra odahagyva palaczkákkal kezűben kiáltottak éljeneket a vasut lakóinak.

Az állomásokon, u. m. Szent Lőrinczen, Szigetvárt, Darányban és Barcon ágakból rögtönzött díszvél, kiváncsi néptömeg és — annak bizonyítékául, hogy nagy mértékben mulató nemzet vagyunk — mindenütt két-három zenekar fogadott bennünket. A kocsiból kilépő minisztert és országbíró mindenütt levet kalapall és sokszoros éljenekkel üdvözölte az ürvendző kiváncsi sokaság. Láttunk minden állomáson községi küldöttséget is, de hogy volt-e mindegyikünknek alkalma elmondani üdvözlését, nem tudjuk; tanu csak két üdvözlésnek lehattunk, annak, melyet a baresi pl'ános s egy másnak, melyet gf. Széchenyiek egy falsi bírása mondott egyszerű, szíves szavakban. A miniszter megköszöntötte és kezét szorított szűrés polgártársunkkal, ki nagyon elégedetten vávozott.

A mozdony Barcon megfordítottat, a mi után mi magas vendégeinkkel élünkön megtekintettünk egy vasuti hidat s egy a drávi állomásnál horgonyozó, feldíszített s szíttelenül mozarozó gőzöst.

Visszatérve a vasuthoz elfoglaltuk ismét helyeinket s indultunk visszafelé. A legközelebbi állomáson, Darányban villás reggeli állt készen számunkra. A rekkelő hőségben titdó hatása volt már magának a reggeli helyiségeknek. Ez az állomás raktára volt, melynek falai fel a tetőzetig gyalokkal voltak fedve s a viráglisztényekkel együtt kellemesen hatottak a szemre. Két hosszú, hideg ételekkel és finom borokkal megrakott asztal vonult végig a helyiségen, melyben — mint a Pestről jött hírlaptudósítók körében valaki tréfásan megjegyezte — minden pártbeli egyenlő készséggel adta meg köszönetgyeinknek, az éhségnek és szomjának, étel- és borquótait.

Az egri, sashegyi, meg a sherry által keltett vidámabb hangulatban áttörtöttünk a körtőlözött néptömeg és tovább indultunk. Mint mindenütt, úgy itt is ballottunk magas vendégeinkhez intézett rövid éltetésekkel egyes földművesek részéről még akkor is, midőn a vonat már megindult s a akkor sokszorososan visszahangozta azokat.

Szigetvárt mind a miniszter és országbíró urak, mind pedig több országgyűlési képviselő — az emlékezetes várba rándultak, onnan visszajövet megtekintették a plebánia-templomot, melynek kupoláján ódon festmények ábrázolnak jeleneteket a magyar törzsharzból. Szigetvár, mely vasutja jelentőségét teljesen felfogja, ünnepet tilt s ennek kifejezésül köz- és magánépítletein nagyszámú zászlókat lobogtatott.

Utunk folytatásáról nincs egyéb mondani való, mint hogy az délután is olyan volt mint reggel. Fél 4kor érkezünk Pécsre, hogy szállásainkra térve megpihenjünk s 6 órakor ebédre gyülekeztünk a „nádor“ hoz címzett vendéglő étermébe.

A bejárt pályáról s az építmenyekről laics lénünkre csak annyit mondhatunk, a mennyit nem szakértő megfigyelésünk is mondani enged; az ut kényelmes, az építletek izlések. Szakértőktől hallottuk, hogy a vonal mindkét pontban kielégíti a jelen minden igényét.

Hat órakor ebédhez ültünk, melyet a dunagőzhajózási társaság, mint a szóban levő vasut tulajdonosa, pazar bőkezűséggel rendelt. Gf. Mikó I. miniszter ő nma az első asztalnál felül foglalt helyet. Körülötte voltak: Majláth György ő nma, gf. Wimpfen, Cassian, a gőzhajózási társaság igazgatója, Herz, a pécs-barsi vonal építője, tovább néhány országgyűlési képviselő stb. Midőn a pesenyé hordatot, felkelt Majláth ő nma és poharat emelt királyunk ő Felségére. Kívánta, hogy minél nehezebbek voltak uralkodása első évei, annál fényesebbek legyenek a következők. — Erre gf. Mikó ő nma emelt poharat a királynéira, ki hazánk iránti előszeretetének már anyyi fényes jelét adta

s legujabban hazánk szívében várta a pillanatot, mely a Felséges uralkodóháznak úgy, mint nemzetünknek örömet szerzett. Szánni nem akaró éljenzéssel felelt a vendégkoszoru. — Ismét országbíró ur kelt fel és üdvözölte gf. Mikó Imre miniszter ő nmgát, magas vendéglíntket, kihez, egyebeken kívül az Erdélylyel való, rövid időn teljessé válándó egybeforrás kedves reménye köt bennünket. Lelkesült éltetéssel üdvözöltük a nagytudományú államférfiut, ki szívélyes modora által feledhetlenné vált nekünk.

Ezután B u b r e g Mihály, városunk polgármestere felköszöntötte Majláth ő nmagát, ki alkotmányunk helyreállítására körül nagy érdemeket szerzett, a mennyiben az átvettő hidat készítette; de hervadtalan babért szerzett a pécs-barsi vasut tervezése s a terv elősegítése által is. Ő nma, ismételve megéljenzettévé, utóbbi érdemét szerényen Cassiano és Herz urakra ruházta át. — Majd B o d ó István telekbíró köszöntötte fel Erdély legjelesebb fiát, ügyes szójátékot csinálva a Mikó névből (mico, dimico) s tapintatosan idözve egyetmást Erdély történetéből. Az értelmesen előadott felköszöntés felvillányozta a társaságot. — K a r d o s Kálmán, országgyűlési képviselő, költői nyelven, esimesan üdvözölte Erdély jelenlévő országgyűlési képviselőit, kiknek nevében — ha jól értettük a nevet — B e t e g N. (azonban egészséges és rokonszenves arezu) képviselő válaszolt a mély érzés hangján. Ugyan ő éltette hazánk azon nagy fiát, kinek köszönhetjük, hogy alkotmányos szabadságunknak ismét birtokába jutottunk s ki legtöbb képességgel bír arra, hogy ügyeink fejlődését helyesen irányozza. „Deák Ferenc“ — bangzott innen-onnan s a felköszöntés végén, az éljenzések alig akart vége lenni. — De ki győzőn a szebbnél szebb felköszöntéseket mind leírni? Fel kell azonban emleltünk, hogy Majláth ő nma még egyszer felszóltalt és éltette hazánkat. A hő honszeretet szavai Majláth erélyes bangsulyosa által hévben fokozva igéző hatást tettek. — 2/, 10-kor magas vendégeink szíves üdvözlések közt elhagyták a termet.

A felköszöntések tovább folytak. Méltó elismerés fejeztetett ki mindazok iránt, kik vasutunk körül fáradoztak. Helyszűke miatt azonban nem terjeszkedhetünk ki a sok esimes pohárköszöntésre. Megemlítjük mégis, hogy gr. W i m p f e n előre bocsátva, miszerin szép nyelvűnknek csak pár hónap óta tanulja és magyar nyelven még nem képes szónokolni; engedelmet kér egyelőre németül szólhatni. Ha jól emlékszünk, a várost éltette. A gróf urnak esimesan válaszolt K a r d o s Kálmán.

Igy folyt le e nap, mely városunkra nézve nagy jelentőségű s nekünk, kik az ünnepelet rég élvettük, emlékezetes fog maradni.

Az ünnepelet rendező társaság figyelmére mindenre kiterjedt; egybevágó volt minden s az ünnepelet semmi rendtelenség, semmi balcses sem zavarta meg.

Fereczky P.

LAPSZEMLE.

Igen örvendetes tüneménynek tartjuk azon körülményt, hogy a legujabb időben lapjaink ismét nagyobb figyelemmel kezdik kísérni a hazai közoktatás ügyét. Ezen figyelem leginkább a költségvetésnek tulajdonítható, a melyben t. i. a közoktatásügy számára az összes költségvetésnek csak egy százaléka van szánya s tehát oly összeg, mely az oly annyira szükséges reformok minden lehetőségét véképen kizárja. Ez ügyben a mult alkalommal a „századunk“ szóltal fel, ma ismét a „Hon“-ban olvasunk egy vezércikket, mely Ballagi tollából folyt, s mely nemcsak t. olvasóink, hanem az egész ország, s különösen a kormány és a képviselőház figyelmét méltán megérdemli.

Miután Ballagi egy ép oly alapos, mint szabatosan irt exposéban kimutatja a köznevelésnek nagyfontosságát a constitutionalis államban, ezikkét a következő indítványnyal fejezi be:

Az volna tehát indítványom, hogy töljük meg a roppant évi kiadásokat még vagy 300,000 forint évi kamattal, felhatalmazván a enltusminisztert 5 millió forint kölcsön fölvételére, oly célból, hogy ez összeggel a nevelésügyet országosan megindítsa olyan mérvük szerint, aminöket elmaradottságunk mellett a politikai viszonyok alkotmányos, s a magánélet socialis átalakulása oly sürgetőleg igényel, hogy sehogy sínes vesztetni való időnk.

Ez összegnek ugyan, ha közműveltségü ügytünkét a szükséghez képest felkarolni és előmozdítani akarjuk, minden évben kellene az állambudgetben előfordulnia; de tekintve a közbiróadalom pénzviszonyainak zavarait, melyeknek a kiegyezkedés folytán mi is jó nagyban részeseivé lettünk, kevés reményt táplálók arra nézve, hogy közel jövőben oly közoktatási budget megállapítása lehető legyen, mely az e téren tapasztalható megfélemljen szükségesleteknek csak némileg is megfeleljen. Én tehát a körülményekkel megalkudva, s a fenjelzett összeget csak egy öhajtanám tekintetűi, mint egyszer-mindenkorra tett beruházási költséget, melyből a

kormány az ország különböző vidékein mintaközpontokat állítván, azokat a környékbeli lakosokkal megkedveltesse, és meg vagyok győződve, hogy, mihelyt a községi rendszer kellőn kifejtve életbe lép, miután hazánk legtöbb városának birtokviszonyai olyanok, miszerint a szükséges iskolákat önérejkükből nemcsak felállítani, hanem fentartani is képesek, nehány év mulva nem lesz jelentékenyebb város a hazában, mely a nélkülözhetlennek felismert polgári iskolákról is ugy ne gondoskodnék, mint gondoskodik jelenleg az elemi iskolákról az állam minden megterheltesse nélkül.

Hogy Lónyay ő excellenciájának, mint financer-miniszternek első legfőbb gondja az volt, hogy behozonyítsa, miszerint ő az ország pénzügyeit deficit nélkül akarja és tudja is kezelni, ezt igen természetesen találom; de viszont nem kevésbé természetes az is, hogy mi, kik nem vagyunk financer-miniszterek, a nemzet jövőjének sorsát magasabb érdekűnek tartjuk, mint azon meddő dicsőséget, hogy deficit nélkül kormányoztatik.

Ki a modern állam szervezetét tanulmányozta s tudja, mennyire függ a nemzeti productiv erő a nép szellemi fejlettségétől, mielőtt elhaladásától, az még közgazdasági tekintetből is, nem fogja a közműveltség terén tett költsékezési megszorításokat, valódi megtakarításoknak venni és helyeselni.

Nem nagy bölcseség kívánatiki ahoz, hogy belászuk, miszerint szeremes élelen gazgálkodás az, mely kiadásai megszorítását azon kezdi, hogy a szükséges beruházásokat elmulasztja, és a munkaerőt a szükségesén alól szállítja le. Ily eljárás természetes következése az, hogy a termelő eszközök és erőfőkevitésére folytán a jövedelem esökkenvén, a szándékolt megtakarítás helyett, rendszeren, épen az alapitöke támadatik meg.

Tehát közgazdasági szempontból is, azt mondom: előlegezzünk öt milliót a közoktatási budgetnek. Eröltessük meg magunkat az elején, hogy megkezdhessek a nagy művet, melytől a nemzet jövője függ, mert rég megmondattott, hogy „dimidium facti, qui coepit, habet.“

Ugyis eljö reménylen nemcsak az idő, midőn europaszerte az lesz az államháztartásokban az uralkedő irányelv, hogy minél több fordítassék a népekek polgárokhöz illő képzésére, a szellemi erő gyarapítására, mert a mely arányban neveltetik e téren a kiadás a polgárok realis érdekében, azon arányban lesznek leszállíthatók a költségek a nép tudatlansága és nyomorából fakadó bajok orvoslására, annál biztosabban és olesőbban lesz kormányozható minden ország.

IRODALOM.

— Metternich herczeg emlékiratainak a már általunk is említett kiadásaiából az első kötet már úgy szólván készen van, egyszerre német és francia nyelven adatik ki. A munka több részben és minden rész több kötetben jelen meg. Az első részben Gentszeli levelezései foglaltatnak, honnan is ezen első rész: „Gentziana“-nak van címezve.

UJDONSÁGOK.

Pest, május 9.

— Király ő Felségének ifjabb fivére, Lajos Viktor főherczeg ő Fensége, gr. Ronher segéditszt társaságában ma délutáni 1 órakor a császárfürdő tavi uszodájában fürdőtt ép a szép kellemes időben.

— Gróf Andrassy miniszterelnöknel ma délben érkezetlet tartottak az új rendszer s annak az országgyűlés elé terjesztése felett. Ezen értekezletre Perzel Miklós s egyéb országgyűlési katonai kapacitások minden pártszínezett nélkül hivatalosok voltak.

— A belügyminiszteriumtól még a mult héten beérkezett a szegedi hatóságokhoz, melyben a városi biztosok föl voltak szólítva írásban nyilatkozni az iránt, hogy az Asztalos ügyben kiadott rendeletet miként hajtották végre.

— A budai városi mérnöki hivatalnál két segéd mérnöki állomás üresedett meg. A nevezett állással naponhínt 1 fnt 50 krnyi napidj van összekötve. Gyakorlatot kereső fiatal mérnökök czélserű alkalmazást találhatnak.

— Széchenyi szobor bizottság mint értesültünk, f. hó 11-én d. u. 2 órakor meggy megtékinteni Engel szobrász mitermébe (király-utca 74. sz. a.) Széchenyi István szobormintáját, és egy órára rá az akadémia előtt fogja felállítatni a Than és Lehmann által készített chablonet, hogy képet szerezzen magának, mennyire illik be a lánchíd, akadémia és a dunaparti házserkeretbe. A bizottság által adott vélemény valószínűleg a lapokban fog közöltetni.

— Böszörményi L. ellen indított új félegyházi sajtóper tárgyában tegnapelőtti kúrtatást tartottak a „Magyar Ujság“ szerkesztőségében s Heckenast könyvnyomdájában. A keresett kéziratot azonban nem találták fel.

— Szegedről Csongrád kir szerint országos költségen országutat fognak építeni. „Nagyon óhajtanót lenne, hogy e hir való legyen — teszi hozzá a „Sz. H.“ — mert e megye 10 év óta eléggel járult az országos közmunka pénzalapozhoz anélkül, hogy országutaink sajnos állapota figyelembe vétetett volna.“

— Pápára közelébb egy kúttól van déget várnak, ki külföldön szerzett magának szép nevet. Ez Ehrhardt olasz tábornok.

(Némelyek Eberhardtnak írják.) Hajdan ő Pápa közelében falusi iskolamester volt, aztán beállt honvédek. A világiosi fogyerletét után besorozták, de megszökött; Garibaldihoz ment s ott ezredességig vitte; ősbőb a rendes olasz seregbe lépett s tábornok lett.

— Római követül Hye előbbi igazságtügyi minisztert jelöltik ki. — Spiz mellett Mühldorf körül e héten kedden iszonyu felhő szakadás volt, az épületeket, embereket és marhákat magukkal ragadták a sodró hullámok, mintegy 24 személyt még eddig sem találtak meg, a buján termő mühlendorfi völgy kietlen pusztává, lakosai pedig kolduskokká tétetvük.

— A hullámoktól elragadott katonai uszoda, Eresény környékén a fölfelé haladó „Hildegard“ gőzöstől még idejekorán kapott anyyi kötéll és horgonykészetlet, hogy a rajta levő öt katoná Adonyán szeremesen megmenekülhetett róla. Mint halljuk, egy másik gőzös azóta már utban van vele fölfelé.

— Évek óta nem dühögött annyiszor a vihar, mint az idén. Erdélyben Busk helységben máj. 1-én, dél tájban heves szél keletkezett, mely sötét felhőket kergetett maga előtt, s nemcsak a szél, hó, eső, menydörgés és villámlás vetelkedtek egymással böszült sügékben. Mint a lava esésében, egy nőtt a szélnek ereje is minden pillanatba mig végre roppant erős forgó szélben végződött, mely csak egy fél perzig tartott. E fél perz mulva a legnagyobb szélséden állott be, de a félperceleésig volt arra, hogy a nevezett faluban 19 eszt, s több paja és istálló betül szerint összezuza romokban heverjen a földön, mig számos más, erősebb épület is tetemes sérüléseket szenvedett.

— Szerencsétlenség a Tiszáon. Mult hó 28 dikán 5 összestöltött sóstap Csongrádban a néhány hídnál összeszuszodott, három ember vízbe halt, a többiek hídlabakba kapaszkodva mentették meg életüket. Az elveszett sőt több 3000 mázsánál. Csapon felül hasonló szerencsétlenség ért egy sóstaplat, mely az ottani malmoknak neki ment. Itt is három ember s a sónak nagy része elvezett.

— Myriorama, tizezerlávány“ név alatt Kratochwill Ferenc mechanico-optikai gyermekszínházat szándékozik a Széchenyitérten állítani. A természet, művészet és ipar mindennemű tárgyait életből látványát találnak itt a gyermekek, a láttan és erőműtan minden eszközeinek felhasználásával. Szóbeli magyarázat magyar, francia és német nyelven világoztatná fel a mutatványokat. Bizonyára igen hasznos vállalat, melyért méltán érdeklődnek az szülők minden körökben.

VEGYES.

— A budai császár fürdő meglepőleg szép a kivélesedett fák tavaszi varázsában. Az odaváló kirándulás valóban dusan fizeti ki magát. Minden tekintetben élvezetet nyújt a látogatónak. A rend, a tisztaság, a szolgálat-készség, kellemes fürdés, jó konyha, kényelmes lakások a felsőbb áraktól kezdve, a kívánható legolesőbbig szabad rendelkezésére állanak a bármi osztályú vendégeknek, kik már is szép számmal mulatnak és használják e világhírű fürdők gyógyerejét. Már a meleg tóbeli uszodának is vannak élvezői, ma különösen mulattatására szolgált benne a nözőknek egy igen ügyes uszó, ki a tóba bár hova a nezők által dobatott tárgyakat, ha csak látta, hogy mely tájon esett be a tárgy, az öles mélységet is megaladó vízfenékről a legnagyobb gyorsasággal fölhozta. Sokat nyert e fürdő enen napjainkban az által is, hogy a látogatóni ki és be utazás a lánchíd és Ó-Buda között hólaptól kezdve már megkezdtek, de nyer a bérlő uraknak tapintatteljes azon újabb intézkedése által is, miszerint a beludvari sétányról a pénztári épületkét elpusztították, és a külsétányon állott pénztári épületében a két rendű pénztárt egyesítették, a balesétányon ekként megütrült helyre pedig a zenekar részére állítanak épen most egy esimes és korszerit emelvényt, melyben hetekint egy párszor katonai zenekar is fog működni. Bunkónak jól begyakorolt zenekara már a naponként a szokott délelőtűi és délutáni órákban zamatos magyar és egyéb darabok ügyes előadásaival gyönyörkedtetni a vendégeket. Minden a más evekben is szokott és szükséges intézkedések már legjobb folyamtaban vannak, az ismert boltok nyitvák, a keresett ezikket kellő választékban, valóban elmondhatni, hogy a császárfürdő csakugyan megérdemli fürdőink között a esászári meléknevet. Lakások iránt teljes biztossággal lehet intézkedni t. Schiffer irodaigazgató urnál, ki megelőző sziveséggel s legnagyobb készséggel azonnal intézkedik akár a szóvali, akár levelek általi megkeresésekre.

— Londonban két igen fiatal gyilkost fedeztek föl és állították a vizsgáló bíróság elé, f. hó 5-én, — egy adóhivatalnoknak két fiát, egyiket 13, másikat 15 éveset. E két testvér azon órákban, melyekben a hivataloskodások szoktat tartatni, több házban rabolni szoktak egy közelebbi alkalommal olyan háza lopódzkodtak, melyben annyuk nővére férjével van és lakik és egy öreg anyóst is magánál tart, — ide betörvén, ketten kapattak az anyós által, kit is, hogy általa el ne árultassanak, azonnal megtámadtak és halálíg vertek egy darab fával odább állottak, véres ruháikból kivetkezve, egy lakában tanyázhat rejtekezve. Az anyós a helyett, hogy csakugyan meghalt volna, halálansa beteg ugyan, de pár nap mulva annyira magához jött, hogy a tetteseket fölfedezhette, megnevezhette, kik is csak hamar kézre kerithettek.

— A „Siccle“-ben Flamarrion Camille írja, hogy legujabb időben a nap rendkívül sok, és rendkívül nagyszágu foltokat mutat. Gyilk ozen foltok közül oly nagy kiterjedésű, hogy az egész föld úgy belé eshetnék, miként egy darab kő a kutba esik, s egy másik folt a föld átmérőjével egyenlő nagyságu. Flammerion erre vonatkozólag megjegyzi, hogy Herschel és Arago huszonöt évi észleléseik után azt tapasztalták, hogy a gabona ára mindig a szerint emelkedett, a mint a foltok a napban szaporodtak. — A tudomány érdekében óhajtanót volna, hogy a szaktudósok erre vonatkozó észleléseiket és véleményöket közzé tegyék.

KÜLFÖLD.

Franciaország. A francia senatusban megkezdődött a sajtótörvény, fölötűi vita, és az első ülésben a szónokok ugyancsak megtették a magukét, hogy a sajtó a világ legnagyobb csapásának tüntessék fel. Szerintök minden szeucsétlenség, mely Franciaországot valaha érte, a sajtótól eredett. A törvényhozó testület javaslata ellen Mathias de Ségur d'Aguesseau gróf szónokoltak, Delisle pedig mellette. Ezeknek beszédeiről valamint azon ezikkrol, melylyel egy párisi lap ezeket commentálja, legközelebbi számunkban. Most csak azt említtük meg, hogy Thersbe sok oldalról azon kérdés intéztetett, elfogadná e a képviselőseget a következő választások alkalmával, mire azt válaszolta, hogy inkább szenteli magát tudományos, mint politikai dolgoknak. „A mi még pedig egyedül ez utóbbiakhoz vonz.“ írja válaszában, „az a szükséges szabadságokhoz, melyeket minden pártédektől függetlenül védelmezek, és a mi ezen becses szabadságok érdekében határozatni fog, az zsínormértékemül fog szolgálni.“

Algierben, mint mondják, az egyházi és világi hatalom közt komoly confictus tört ki. Az algiri érsek, mint azt t. olvasóink tudni fogják, akkor, midőn az éhség oly nagy fokra hágot, hogy az arabok gyermekeiket tömegesen vásárra hozták vagy kitétték, hogy az éhhaláltól megmentsék, ezen gyermekek számára árvaaházakat létesíttek, melyekben a szükséges ellátást nyerték. A szerencsétlen gyermekek száma, kik ily módon megmentettek, több száza rüg. Most az érsek a gyermekeket továbbra is meg akarja tartani és azokat, kik az egyháza felvételi ohajtanak, a keresztény hitben oktatatni. Mac Mahon tábornagy azonban ezt határozottan ellenzi s azt követeli, hogy a gyermekek azonnal visszaküldessenek szüleik vagy rokonaikhoz. Mennyi ezen hirben a való, nem tudjuk, bizonyos csak anyyi, hogy a francia lapok s utanak a németek mind közlik.

Egyesült Államok. Mult hó 20-án a washingtoni képviselőház elfogadta 99 szavazattal 5 ellenében a meghonosult amerikai alkotmáram alkotott törvényt, mely következőleg hangzik: „Törvény a külföldi amerikai polgárok jogairól. A kivándorlás joga természetes s az emberrel született jog és nélkülözhetetlen a szabadság élvezésére és az egyén boldogságára, és ezen jog elismerésében az Egyesült Államok befogadnak mindenféle nemzetbeli menekülteket s nekik polgári jogot adtak. Miuthogy azonban az állittatik, hogy ezen amerikai polgárok ivadékaikkal együtt idegen államnak alattvalói, hüség követelése más államok részéről határozottan s végérvényesen visszautasították, az Egyesült Államok összegyült congressusa azt határozta, hogy ezen kormány valamely hivatalnokának minden oly nyilatkozata, intézkedése, véleménye, parancsa vagy határozata, mely az expatriálás jogát tagadja, korlátozza vagy megkuritja, ezennel e kormány alapelveivel megegyezhetlennek nyilvánittatik, és hogy az Egyesült Államok minden meghonosult polgarának idegen országokban ezen kormány részéről személynének s tulajdonának oltalmára ép anyyi igénye van, mint bacionió körülmények s viszonyok közt a bennszülött polgároknak és hogy az elnök, ha éttérésé esnek, hogy valamely állam ezen törvényvel nem gondolván s azt állittván, miszerint az amerikai polgári jog megszerzése nem szinteti meg az alattvalói kötelességet az előbbi uralkedő irányában, valamely amerikai polgárt fogva vagy visszatart, föl van hatalmazva, részben vagy teljesen megszüntetni az ily állammal a kereskedelmi viszonyokat, vagy más sikeres eszköz hiányában, ily idegen államnak oly polgarának elfogatását vagy őrizet alá helyezését elrendelni, ki az Egyesült Államok törvényhatósága alatt áll, a követek vagy más nyilvános tisztviselők és házi tagjaiak, meg szolgáik valamint azon személyek kivételével, melyek kijelenték, hogy az Egyesült Államok polgárai vá akarnak lenni. Az elnök a congressust minden e törvény alapján használt rendszabályról tudósítsa.“

Johnson előrel vonatkozólag New Yorkból m. hó 21-éről azt írják, hogy a harcok ellenetek várakozásaikkal az elnök elleni nagy állampör befejezésére vonatkozólag még mindig meglehetősen távol állnak egymástól, de valószínű, hogy a párt nyomatéka hetet azon senatorok közül, kik jelentékeletlenebb alkalmakkor a demokratákkal szavaztak, a főszavazásnál a radicalis párt soraiha visszatérlni és ezáltal a senatus két harmadányi többségét Johnson letételére létesíteni fogja. A végrehajtó hatalomnak az elnök választásánál igen fontos patronatúrára való tekintet Johnson letételét politikai szükségességé teszi. Erre épiti reményét a republikánus, ettől tart a demokratikus párt: A végzés e pörben naponta várható. Johnson helyére letétel estére a senatus elnöke Wade Benjamin Ohioból lép.

Németország. A vámparlamenthez f. hó 5-én érkeztek be Benningsen és Thüngen indítványai. Amaz a háznak a felirat elfogadását, emez visszautasítását ajánlja. F. hó 7-én volt megkezdendő a felirati vita. Még egy harmadik indítvány is várnak, mely a napirendre térést fogja kívánni. Bismarckot egy szabadelvű képviselő megkérdelte. kellemes-e neki a felirati vita vagy nem? Erre ő így válaszolt: „Tegyenek a mit akarunk, nekem mindegy.“ Nem igaz tehát, hogy Bismarck ellensége a feliratnak. A nemzeti szabadvlvetk részéről Bluntschil lesz az indítványtevő. A déli német töredék el van határozva, hogy opponálni fog a feliratnak. A szabad-conservativok még ingadoznak. A haladáspárt sem határozta meg el magát.

Kiadói üzenet.

Főt. Sz. — y. r n a k Sáros nagy Patak on. Az előfizetési nyugta az „I. T.“-ről már kezünkben van. Elkésett az igaz, de nem minik vagyunk az okai.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő: ZOVÁNYI J. MIHÁLY

